

Har du sett husena därborta?

En morfologisk dialektundersökning i nutida Eskilstuna

Av: Alexandra Gran

Handledare: Theresia Pettersson

Södertörns högskola | Institutionen för kultur och lärande

Kandidatuppsats 15 hp

Svenska C | Vårterminen 2019

Kommunikatörsprogrammet

Abstract

Eskilstunamålet har tidigare uppmärksammats, främst i de två studierna av Nordberg (1985) och Sundgren (2002). Dessa studier har tjänat som inspiration för denna undersökning. Syftet med denna uppsats är dels att undersöka vilka dialektala variabler som är synliga i nutid och om dessa skiljer sig i olika åldersgrupper och mellan de biologiska könen. Syftet är dels också att ta reda på om det skett någon förändring sedan tidigare studier. Utöver detta undersöks även attityden till dialekten hos Eskilstunaborna. Metoden som ligger till grund för att undersöka det upplevda dialektbruket hos informanterna är enkätundersökningar.

Resultatet av informanternas upplevda bruk visar att Eskilstunamålet fortfarande lever kvar och det pekar på både ökning och minskning i användandet av variablerna sedan 1960- och 1990-talet. Informanternas attityder till de olika variablerna skiljer sig också åt mellan de olika informantgrupperna. Det generella resultatet följer även trenden från annan tidigare forskning om att kvinnor tenderar att tala mer standard än män.

English Title: "A dialect study at morphological level in contemporary Eskilstuna".

Keywords: Dialect study, dialect, dialect attitude, dialectology, sociolinguistics, variation linguistics, survey

Nyckelord: Dialektstudie, Eskilstunamål, dialekt, dialektattityd, dialektologi, sociolingvistik, variationslingvistik, enkätundersökning

Innehåll

1. Inledning	5
1.1 Syfte	6
1.2 Frågeställningar	6
2. Tidigare forskning	7
2.1 Forskning om dialekter och attityder till dialekter	7
2.2 Dialektforskning i Eskilstuna.....	9
3. Teoretisk referensram	13
3.1 Variationslingvistik och sociolingvistik	13
3.2 Dialektologi	14
3.3 Centrala begrepp	16
4. Metoder och material	17
4.1 Avgränsning	17
4.2 Kvantitativ visavi kvalitativ metod.....	17
4.3 Enkätundersökning	18
4.3.1 Informanter i enkätundersökningarna	19
4.3.2 Data och bortfall.....	21
4.4 Reliabilitet och validitet	21
5. Resultat	22
5.1 Resultat dialektuttal och attityder	22
5.1.1 Totalt resultat.....	22
5.1.2 Totalt resultat mellan de två biologiska könen	23
5.1.3 Resultat åldersgrupp 16–30.....	25
5.1.4 Resultat åldersgrupp 31–45.....	28
5.1.5 Resultat åldersgrupp 46–60.....	30
5.1.6 Resultat åldersgrupp 60< år	31
5.1.7 Övergripande sammanfattning	33
5.2 Jämförelse från 1967 till 2018.....	35
5.2.1 Jämförelse BNeutrSing.....	35

5.2.2 Jämförelse BNeutrPlur	36
5.2.3 Jämförelse Sup1&4	36
5.2.4 Jämförelse Blev ~ Vart.....	37
5.2.5 Övergripande sammanfattning	37
6 Slutdiskussion	39
6.1 Dialektuttal & attityder	39
6.2 Jämförelse från 1967 till 2018.....	42
7 Litteratur	43
8 Bilagor.....	45
8.1 Enkät 1.....	45
8.2 Enkät 2.....	47

Tabellförteckning

Tabell 1: Översikt variabler, varianter samt exempel	11
Tabell 2: Översikt belägg för standard	11
Tabell 3: Fördelning i åldersgrupper mellan de två könen (enkätundersökning 1)	20
Tabell 4: Fördelning i åldersgrupper mellan de två könen (enkätundersökning 2)	20
Tabell 5: Översikt totalt resultat i den första enkätundersökningen	23
Tabell 6: Översikt totalt snittbetyg variabler	23
Tabell 7: Totalt resultat bland män och kvinnor i den första enkätundersökningen	24
Tabell 8: Totalt snittbetyg bland män och kvinnor	25
Tabell 9: Resultat i åldersgruppen 16–30	26
Tabell 10: Snittbetyg i åldersgruppen 16-30	26
Tabell 11: Resultat i åldersgruppen 31–45	28
Tabell 12: Snittbetyg i åldersgruppen 31-45	28
Tabell 13: Resultat i åldersgruppen 46–60	30
Tabell 14: Snittbetyg i åldersgruppen 46-60	31
Tabell 15: Resultat i åldersgruppen 60< år	32
Tabell 16: Snittbetyg i åldersgruppen 60< år	33

1. Inledning

En grundläggande egenskap i ett språk är att det varierar. Detta gäller såväl talat och skrivet språk. Denna uppsats fokuserar på variation i talat språk, mer specifikt på språklig variation bland talare i den mellansvenska staden Eskilstuna. Catrin Norrby och Gisela Håkansson berör många aspekter kring språklig variation i boken *Introduktion till sociolingvistik* (2015). De menar att variationen i det talade språket till exempel kan bero på den geografiska platsen, det vill säga i form av dialekter, eller på sociala dimensioner, det vill säga i form av sociolekter. De sociala dimensionerna omfattar faktorer som samhällsklass, utbildning samt yrkesverksamhet (Norrby & Håkansson 2015:53–56). Norrby och Håkansson resonerar också kring attityder, hur vi värderar samt tycker och tänker om olika dialekter. De förklarar att personer oftast har en positiv inställning till den egna dialekten och till de dialekter som är avlägsna från den egna, medan attityden till grannndialekten är mer negativ (Norrby & Håkansson 2015:53–56, 79).

Det finns en rad dialektundersökningar från olika delar i Sverige, från norr till söder. Dessa berör oftast vad som utmärker den specifika dialekten samt språkbrukarnas attityd till den egna dialekten (Einarsson 2013:199). En dialekt som tidigt hamnade på kartan är Eskilstunamålet (se Nordberg 1985 och Sundgren 2002) eftersom talet i staden, med sina morfologiska variationer, skiljer sig anmärkningsvärt från standardsvenska. Bland annat utmärker sig Eskilstunamålet med de dialektala uttrycken som *hus-e/hus-ena* istället för de standardmässiga *hus-et/hus-en*. Jag är själv född och uppvuxen i Eskilstuna och kan identifiera mig med dessa dialektala uttryck och därför var detta ett ämne som tidigt i min utbildning intresserade mig och som jag känner är spännande att utforska.

De två tidigare dialektstudierna av Nordberg (1985) och Sundgren (2002), som nämndes ovan, tjänar som inspiration för denna uppsats. Deras studier undersökte hur olika morfologiska ändelser används i dialekten samt i vilken utsträckning. Min uppsats kan ses som en förlängning av dessa studier där jag även syftar till att jämföra deras resultat med mina. De tidigare studiernas fungerar även som ett jämförelsematerial i både val av frågeställningar (se avsnitt 2.1) samt i analys av resultatet (se avsnitt 5). Går det att identifiera skillnader från dåtid till nutid även om de tidigare studierna är mer omfattande än min studie? Vilka dialektala tendenser likt tidigare studier pekar resultaten på?

1.1 Syfte

Syftet med denna uppsats är fördelat på två olika syften. Det första syftet är att undersöka dialektdrag hos Eskilstunabor samt vad de har för attityd till den egna dialekten. Målet är också att påvisa om användandet av dialektdragen skiljer sig mellan olika åldrar samt mellan de biologiska könen man och kvinna. Genom att undersöka utmärkande drag från tidigare studier i Eskilstuna på 1960- samt 1990-talet, vill jag även ta reda på om dialektalare i nutid anser sig använda dialekttdragen. Det andra syftet är alltså att jämföra om bruket av dialekt skiljer sig från tidigare genomförda studier.

1.2 Frågeställningar

- Är de utvalda dialekttdragen som utmärker Eskilstunamål på 1960- och 1990-talet märkbara i nutida informanternas upplevda bruk?
- Vilken attityd har nutida informanter till den egna dialekten? Skiljer sig attityden beroende på om hen anser sig bruka dialekten eller inte?
- Hur skiljer sig dialekttdragen i nutid mellan olika åldrar samt mellan de biologiska könen man och kvinna? Finns det några likheter och skillnader mellan nutida resultat samt 1960- och 1990-talets resultat?

2. Tidigare forskning

Som nämndes i inledningen finns det mycket tidigare forskning att tillgå om dialekter. Detta kapitel är uppdelat i två olika teman fördelat på *Forskning om dialekter och attityder till dialekter* (avsnitt 2.1) samt *Dialektforskning i Eskilstuna* (avsnitt 2.2). Det är främst delen gällande dialektforskning i Eskilstuna som är fokuset för min uppsats. Denna del i uppsatsen (avsnitt 2.2) är en viktig byggsten för uppsatsens resultat- och diskussionsavsnitt (se avsnitt 5 och 6). Detta för att urskilja om det skett någon förändring från tidigare resultat men också för att förankra resonemang kring de egna resultaten i denna uppsats.

2.1 Forskning om dialekter och attityder till dialekter

Det finns olika dialektforskning från olika platser i Sverige. Jenny Teinler (2016) genomförde en undersökning i norra Heby kommun i Uppsala län där syftet var att undersöka hur informanterna upplevde dialekten i det standardspråksnära området. Med intervjuer som metod uppmärksammade Teinler att de yngre informanterna var mer negativa till den egna dialekten men att det fanns en generell positiv attityd bland informanterna till dialektförändring (2016:139).

Margareta Källskog (1992) studerade bland annat hur överkalixbor använde sig av genitivattribut och dess omskrivningar, samt vilken attityd elever och deras föräldrar hade till den egna dialekten. Totalt deltog 141 elever (64 flickor och 77 pojkar) samt 165 föräldrar (86 kvinnor och 79 män). Resultatet visade att föräldrarna (70 procent) anser att de talar mer dialekt än eleverna (36 procent). Hela 75 procent anser att de anpassar sitt tal till omständigheterna och talade standardsvenska vid vissa tillfällen. Det fanns också informanter (11 procent) som rapporterade att de endast talade standardsvenska. Majoriteten informanter var positivt inställda till dialekten oavsett de ansåg sig tala den eller ej. Bland de dialekttalande informanterna var pojkarna positivare till den egna dialekten än flickorna. Däremot var flickorna mer positiva till dialekten bland de icke-dialekttalande informanterna (Källskog 1992:168–170).

I en uppmärksamstudie om dialekter i Västsverige undersökte Anna Gunnarsdotter Grönberg (2006) språklig variation (fonologisk, grammatisk och lexikal) bland gymnasieungdomar i Alingsås. Gunnarsdotter Grönberg analyserade även hur språket kunde påverkas av den sociala identiteten. Genom intervjuer kunde hon kategorisera informanterna utefter deras livsstil. Varje livsstilsgrupp (totalt sju stycken) namngavs utefter olika tillhörigheter som intressen och bostadssituation, till exempel Kafé-Karin/Kalle eller Sport-

Stefan/Stina (2006:4–5). Gunnarsdotter Grönberg drog slutsatsen att livsstilen hos informanterna inte verkade vara den enskilt viktigaste orsaken till valet av uttal, utan att det även berodde på geografiska förhållanden samt att talet var mer typiskt ungdomsspråk i vissa anseenden (2006:6). Hon påvisade även skillnader mellan könen, bland annat att killar använde sig av det dialektala uttrycket *la* i större utsträckning än tjejerna - ett resultat som sedan tidigare är känt, att män generellt tenderar att tala mer dialekt än kvinnor (Gunnarsdotter Grönberg 2006:9).

Jasmina Bolfek Radovani (2000) genomförde en mycket omfattande studie kring hur vuxna svenskar både använde sig av olika varieteter samt vad de hade för attityder till den egna dialekten i förhållande till standardspråk i Sverige. Studien ägde rum i Tierp, Östersund, Linköping, Malmö och Trollhättan. Med hjälp av enkätundersökningar och lyssnartest fick Bolfek Radovani däribland fram att Malmöborna var mest positiva till den egna dialekten i offentliga sammanhang medan Östersundsborna och Linköpingsborna var mest negativa (2000:39–40). Ett annat resultat var att informanterna i både Malmö och Linköping var de som i störst utsträckning ansåg sig vara dialekttalande. Tierp var den ort där minst antal informanter ansåg sig tala dialekt, detta kunde enligt Bolfek Radovani bero på att talet i den orten förväntades vara mest lik standardsvenska (2000:42–43). I attitydmätningarna blev standardsvenska värderad positivare än den egna dialekten hos invånarna i Linköping, Trollhättan och Malmö. Invånarna i Tierp värdesatte den egna dialekten och standardsvenska likvärdig och Östersundsborna var de som generellt värderade båda varieteterna mest positivt (Bolfek Radovani 2000:89–95).

Sammanfattningsvis synliggörs både likheter och skillnader mellan de fyra olika dialektstudierna ovan. Genomgående visar studierna att det generellt finns en positiv inställning till den egna dialekten. Männens anser sig i de flesta fall vara mer positiva till dialekt än kvinnor. Annan tidigare forskning visar även att män oftast är mer positiv till den egna dialekten än kvinnor. Sundgren (2002) hänvisar bland annat till Peter Trudgill (1974) som menar att det är vanligt att kvinnor i större utsträckning använder sig av fler standardformer än män. I hans undersökning i Norwich visar resultatet just på att prestigenormen har större inverkan på kvinnor än män (Trudgill 1974, se Sundgren 2002:28).

Dialektforskning knyter ofta an till forskning beträffande attityder till dialekter. Attityder enligt Jan Einarsson (2013) handlar om vilka föreställningar, erfarenheter och känslor gällande olika företeelser varje individ skapar inom sig (2013:199). Dessa föreställningar menar Einarsson

handlar om kunskaper och okunskaper (2013:199). Exempelvis kan människor ha förutfattade meningar om personer och det är dessa föreställningar som skapar våra attityder. Einarsson (2013) förklarar i boken *Språket och språkarna* att attityderna påverkar människans språkbruk och valet av hur vi talar beror på vilka attityder vi har till ett visst språkbruk (2013:199). Attityden till själva språkbrukaren i sig kan också spela in. Enligt Giles (1973, se Sundgren 2013:84) ackommodationsteori är det troligare att vi anpassar oss efter någons språkbruk (*konvergens*) som vi har en positiv attityd till, det vill säga ackommodation. Motsatsen, att *divergera*, är när vi markerar avstånd till en person vi har en negativ inställning till. Attityden till språkbrukaren markeras på så sätt även i språkbruket (Giles 1973, se Sundgren 2013:84). Våra egna erfarenheter värderar huruvida vi använder ett visst språkbruk, vilket beror på hur vi upplever det exempelvis fint eller fult (Einarsson 2013:199).

2.2 Dialektforskning i Eskilstuna

År 1967 genomfördes en dialektundersökning av Bengt Nordberg (1985) i Eskilstuna. Huvudsyftet i undersökningen var att kartlägga dialektdrag i Eskilstunamålet. Nordberg intresserade sig även för att undersöka dialekten utifrån ett sociolingvistiskt perspektiv, det vill säga hur dialektbruket skiljer sig mellan olika åldrar och kön samt kring sociala aspekter (Nordberg 1985:14–18). I studien från 1996 var det Eva Sundgren (2002) som gjorde en förlängning av Bengt Nordbergs undersökning. Eftersom Sundgrens studie hade som syfte undersöka hur språket förändras i verklig tid har hon i största mån försökt efterlikna Nordbergs undersökning i utformningen av sin egen Eskilstunastudie (Sundgren 2002:76). En studie som genomförs i verklig tid betyder att exempelvis ett språkprov jämförs mellan exakt samma deltagande informanter vid ett eller flera olika tillfällen med exempelvis 15–30 årsintervall (Norrby & Håkansson 2015:170).

Med hjälp av både *panel-* och *trendundersökningar* har Sundgren tagit reda på vilka dialektala förändringar som skett sedan Nordbergs studie 1967 (Sundgren 2002:76). Samtidigt redogör hon för hur och varför språklig variation förändras som den gör (Sundgren 2002:55). I en trendundersökning genomförs en ny undersökning som är jämförbar med tidigare resultat (Norrby & Håkansson 2015:170). I en panelundersökning kan urvalet vara både slumpmässigt och icke slumpmässigt. I en sådan undersökning söker man ofta efter informanter som kan återkomma i framtida och långsiktiga undersökningar (Troost 2012:37).

I Nordbergs (1985) undersökning deltog totalt 83 personer. Informanterna var infödda Eskilstunabor eller personer som flyttat till staden innan en ålder på 10 år. Av dessa 83 informanter var 43 män och 40 kvinnor i åldern 16 år och uppåt. Nordberg spelade in samtal med informanterna som sedan analyserades. Informanterna skulle i största mån ingå i samma språkgemenskap (Nordberg 1985:14–18), det vill säga språkgemenskapen typisk för Eskilstunamål. En språkgemenskap kan finnas på olika nivåer enligt Norrby och Håkansson (2015:21). De förklarar exempelvis att människor som talar samma språk ingår i samma språkgemenskap, men det kan även handla om en grupp som talar eller har samma attityd till en specifik gemensam dialekt (2015:21).

Sundgren använde sig även av samma inspelningsmetod i identifieringen av de olika dialekt dragen. Studien utgick dels från 72 “nya” informanter och dels 13 “nygamla” informanter som även deltog i Nordbergs undersökning (Sundgren 2002:77). Alla informanter var födda i Eskilstuna eller hade flyttat dit innan 1 års ålder (Sundgren 1997:3), till skillnad från Nordbergs informanter som var födda i Eskilstuna eller hade flyttat dit innan 10 års ålder (1985:15).

Sundgren kategoriserade sina informanter i åldersspannen: 16–30 år, 31–45 år, 46–60 år och 60 < år. Vilket skiljer sig från Nordberg som använde sig av indelningen: 16–30 år, 31–45 år, 46–60 år, 60–75 år samt 75 < år (Sundgren 2002:80). Detta för att alla Sundgrens åldersgrupper skulle få ett likvärdigt antal informanter. Utöver ålder och kön delades informanterna in i fyra olika socioekonomiska grupper, exempelvis arbete och längd på utbildning (Sundgren 2002:78–81).

Nordberg (1985) och Sundgren (2002) undersökte sju olika morfologiska variabler som är utmärkande för Eskilstunamålet (se tabell 1). Dessa är: bestämd formsingularis av neutrala substantiv (BNeutrSing), bestämd formpluralis av neutrala substantiv (BNeutrPlur), pluralis av 1:a deklinationens substantiv (1DekIPlur), supinum av 1:a och 4:e konjugationens verb (Sup1&4), supinum av 2:a konjugationens verb (Sup2), preteritum av 1:a konjugationens verb (Pret1) samt Blev ~ Vart (Sundgren 2002).

Tabell 1: Översikt över de sju olika variablerna, vilka varianter som finns (standard – dialekt) samt exempel (jfr Nordberg 1985:20).

Variabel	Variant	Exempel
BNeutrSing	et ~ e t ~ Ø	hus-et ~ hus-e dike-t ~ dike-Ø
BNeutrPlur	en ~ ena en ~ a	hus-en ~ hus-ena barn-en ~ barn-a
1DeklPlur	or ~ er	flick-or ~ flick-er
Sup1&4	t ~ Ø it ~ i	dansa-t ~ dansa-Ø sjung-it ~ sjung-i
Sup2	t ~ i	köp-t ~ köp-i
Pret1	de ~ Ø	dansa-de ~ dansa-Ø
Blev ~ Vart	blev ~ vart	blev ~ vart

I varje inspelning har både Nordberg (1985) och Sundgren (2002) räknat antalet belägg för standard hos varje informant. Det vill säga de har räknat antalet gånger varje informant har använt sig av standarduttal för att få fram statistik inom varje enskild variabel (Sundgren 2002:98). Sundgrens förväntningar var att antalet belägg skulle vara betydligt större från 1967 till 1996 (2002:247). Resultatet i trendundersökningarna visade på en generell ökning av standard från 1967 till 1996, även om den inte var avsevärd. Inom vissa variabler hade det till och med skett en minskning (2002:247–249). Tabell 2 visar det totala antalet belägg för standarduttal från båda undersökningarna.

Tabell 2: Översikt över antal belägg för standarduttal inom de sju olika variablerna (jfr Sundgren 2002:249).

	BNeutrSing	BNeutrPlur	1DeklPlur	Sup1&4	Sup2	Pret1	Blev ~ Vart
1967	56	38	7	26	88	16	48
1996	60	61	8	25	93	15	49

Skillnaden mellan undersökningarna och mellan de olika åldersgrupperna visar en minskning från 1967 till 1996, med undantag inom variablerna BNeutrPlur (till exempel *hus-en ~ hus-ena*) och Sup2 (till exempel *köp-t ~ köp-i*) (Sundgren 2002:253). Bruket av dialekt inom de flesta variabler och inom de olika åldersgrupperna har alltså minskat. Ett resultat som framgick i

Sundgrens undersökning var att skillnaderna mellan de olika åldrarna var mindre 1996 än 1967 (Sundgren 2002:254).

Skillnaderna mellan könen är lika stora eller större år 1996 än 1967, det vill säga att bruket av standard ökat. Informanterna i den senare undersökningen talar alltså mindre dialekt än informanterna tidigare, vilket var Sundgrens hypotes (Sundgren 2002:247, 257). Vidare förklarar Sundgren att kvinnorna i störst utsträckning minskat användningen av dialekt sedan 1967 och att männen knappt förändrat sitt språk förutom gällande variabeln BNeutrPlur (till exempel *hus-en ~ hus-ena*). Författaren förklarar även att det redan på 1960-talet var kvinnorna som generellt använde sig av mest standard, med undantag för vissa åldersgrupper (2002:258).

3. Teoretisk referensram

Meningen med detta kapitel är att sätta in uppsatsens ämne i ett bredare perspektiv. Avsnittet behandlar i tur och ordning delarna *Variationslingvistik och sociolingvistik* (3.1) samt *Dialektologi* (3.2). Kapitlet avslutas med en genomgång av centrala begrepp (3.3).

3.1 Variationslingvistik och sociolingvistik

Enligt Norrby och Håkansson (2015) delas sociolingvistiken in i perspektiven variation och interaktion. Språklig variation berör de olikheter som finns i ett språk, exempelvis dialekter, och är en del av sociolingvistikens kärna (2015:26). Enligt Lars-Erik Johansson och Anna-Malin Karlsson (2017) handlar variationslingvistik, även kallad korrelationslingvistik, om “studiet av socialt betingat språklig variation och förändring” (2017:58). Sedan slutet av 1960-talet har forskare intresserat sig för variationslingvistik, innan har fokus legat på dialektologi och dess förändringar (Johansson & Karlsson 2017:58). Strukturen står till grund för variationslingvistiken där man intresserar sig för att strukturera upp och hitta samband mellan språkliga beteenden och sociala faktorer som ålder och kön (Johansson & Karlsson 2017:60). Syftet är att hitta vilka variationer som är typiska för en specifik grupp av människor (Norrby & Håkansson 2015:25).

Begreppet sociolingvistik är enligt Bengt Nordberg (2013) inte alltid lätt att definiera. Nordberg förklarar i boken *Sociolingvistik* att det till största del handlar om ett perspektiv på språket, i vilket man antingen intresserar sig för att undersöka språket och bruket som helhet eller att närmare undersöka enstaka delar i språkets struktur, som olika språkliga företeelser eller processer (Nordberg 2013:13). En grundläggande tanke inom sociolingvistiken är den sociala dimensionen på nivåer som berör den enskilda individen och samhället. Hos den enskilda individen påvisas den sociala dimensionen i personens sätt att uttrycka sig inklusive vilka språkdrag som är typiska hos individen (Nordberg 2013:13–14). Denna dimension bidrar till att skapa olika identiteter och hur personer framställs i samhället. I den samhällsliga dimensionen framhävs hur språket för samman en nation. Människor talar och samtalar med varandra och det är inte endast den språkliga variationen som spelar in, även yttre faktorer som kön, ålder och tillfällig sinnesstämning har en stor betydelse och bidrar till sociala konsekvenser (Nordberg 2013:13–14). Vi kan i princip inte samtala med varandra utan någon social verkan. Varje språklig interaktion blir därför en social interaktion och på något sätt en social påverkan (Nordberg 2013:13–14). Detta går att se i varje talat samtal, exempelvis i ett

tal riktat mot en specifik person som i sin tur ger respons i form av ett svar, vilket i sin tur skapar den sociala interaktionen. Däremot förklarar Nordberg att det inte nödvändigtvis behöver vara så i en omvänd situation. En social interaktion behöver alltså inte innehålla en språklig interaktion (Nordberg 2013:13–14). Ett exempel på en social interaktion utan en språklig interaktion kan vara att en person vinkar till någon, passerande på håll, utan att gå fram och samtala med varandra. Denna händelse blir en social interaktion utan en språklig interaktion eftersom personerna endast utväxlar en vinkning.

3.2 Dialektologi

Dialektologi är vetenskapen om dialekter. Men vad är då en dialekt? En dialekt definieras i boken *Fult språk: svordomar, dialekter och annat ont* av Lars-Gunnar Andersson som ett tal som skiljer sig från standardspråket (1985:62). Björn Melander (2013) definierar standardspråket som de normer vi följer när det gäller språk (2013:343). Han menar att det talade standardspråket utgår från bruket i högre samhällsklasser i och runtom huvudstaden, medan skriftspråket utgår från bland annat Svenska Akademiens ordlista. Med standardspråk menas den ”riktiga” och ”bästa” svenskan (Melander 2013:343). Melander förklarar vidare att svenskans dialektala variationer delas in i kategorierna: *traditionell dialekt* (tidigare kallad *genuin dialekt*), *utjämnad dialekt*, *regional standard* och *neutral standard* (2013:344).

Lars-Gunnar Andersson (1985) menar att en dialekt behöver skilja sig från standardspråket på flera olika nivåer, däribland även meningsbyggnaden, för att den ska klassas som en genuin dialekt. De genuina dialekterna finns bland annat på Gotland, i Jämtland och i norra Dalarna (Andersson 1985:62). Tidigare benämndes traditionell dialekt som genuin dialekt, men eftersom ordet genuin anses vara värdeladdat används hellre traditionell dialekt (Melander 2013:344).

För drygt 30 år sedan kunde Andersson se att samhällets utveckling, däribland den ökade kommunikationen och de ständigt utvecklande massmedierna, varit faktorer som gjort att de genuina dialekterna blivit allt mer hotade (1985:62). Även om prognosen för dialekter såg mörk ut så har dialekterna ändå lyckats kvarstå. De språk som kallas dialekt är det som Andersson benämner utjämnad dialekt (1985:62). Exempel på dessa är storstadsmål som göteborgska och malmötiska. Skillnaden mellan de utjämnade dialekterna och standardspråket är mindre och skiljer sig oftast på uttal samt ordförråd (Melander 2013:345). När någon däremot talar traditionell dialekt hade vi förmodligen knappt kunnat förstå vad personen talade om

(Andersson1985:63). Detta beror på att den traditionella dialekten berör hela språksystemet och skiljer sig mycket från standardspråket. Denna dialekt kallades i äldre tid för folkmål och kunde till och med skilja sig från socken till socken (Melander 2013:344). Ytterligare två begrepp som Melander berör är regional standard och neutral standard. Det förstnämnda är uttal som till största del följer standardnormen där vissa skillnader kan förekomma som kännetecknar en viss region, exempelvis västkusten eller Skåne (2013:345). Neutral standard är, till motsatsen från regional standard, uttal som inte kan identifiera talarens geografiska ursprung (Melander 2013:345).

Einarsson (2013) förklarar att olika former av språklig variation benämns med begreppet lekter. Den troligen mest förekommande är dialekt, även kallad geolekt, som ramar in det språk som hör till ett visst geografiskt område. Utöver dialekt finns det en rad olika språkdrag som berör bland annat klass (sociolekt), ålder (kronolekt) och kön (sexolekt) (2013:189–190). Min undersökning kommer beröra dialekt, kronolekt och sexolekt. Begreppet dialekt berörs i form av de olika språkdragen som utmärker det geografiska området Eskilstuna. Kronolekt innefattar ett språkbruk inom en viss åldersgrupp vilket synliggörs i min studie genom kategoriseringen av de olika åldersgrupperna. Slutligen berörs också sexolekt, vilket enligt Einarsson innefattar de språkdrag som kännetecknar olika kön/genus (2013:190). Norrby och Håkansson väljer att benämna de olika språkdragen som ”manligt” och ”kvinnligt”, även om det råder delade meningar kring om det överhuvudtaget går att dela in språkbruket utefter de två biologiska könen (2015:121).

Teorierna jag utgår från ramar in vilket forskningsområde som undersöks. Även om det primära fokuset är dialektologi finns det även andra teorier som berörs i uppsatsen. Teorierna visar bland annat på vilka språkliga olikheter som går att återfinna inom olika nivåer i det svenska språket. Denna referensram, tillsammans tidigare forskning, gav mig verktyg till genomförandet av min analys samt identifiering av resultaten.

3.3 Centrala begrepp

Nedan förklaras begreppen *varietet* och *variabel*. Båda knyter an till språklig variation och är centrala för uppsatsens undersökning.

Varietet –

Begreppet används för att benämna språkbruket hos olika människor. Det tar bort gränsdragningarna mellan språk, dialekt och sociolekt. Istället för att använda någon av de tre begreppen språk, dialekt eller sociolekt används varietet. Detta ordval gör att eventuella värderingar och maktstrukturer elimineras och ett mer neutralt perspektiv infrias. Exempelvis benämns ungdomsspråk som en ungdomsvarietet, likaså kan en dialekt istället benämnas som en varietet (Norrby & Håkansson 2015:16).

Variabel –

Inom en varietet kan det finnas olika variabler som utmärker varieteten. Detta kan vara på olika nivåer i språket. Att exempelvis r-ljudet kan variera inom olika dialekter eller att olika morfem inom språket varierar sig (Norrby & Håkansson 2015:16). Detta begrepp är återkommande genomgående i denna uppsats eftersom det är just olika variabler som undersöks inom varieteten, det vill säga språkbruket typiskt för Eskilstunamål. När begreppet variabel benämns handlar det om olikheterna i morfemen som är utmärkande för dialekten och som skiljer sig från standardsvenska. Exempel på dessa variabler är skillnaden på allomorfer i bland andra dialektdragen *hus-e*, *hus-ena* och *sjung-i* där bruket skiljer sig från de standardsvenska uttalen *hus-et*, *hus-en* och *sjung-it*.

4. Metoder och material

I detta kapitel presenteras vilka metoder jag använt mig av i min undersökning. Med metod menas både metod för genomförande men också metoden som tillämpats vid materialinsamling. Detta kapitel inleds med avgränsningar som gjorts, därefter följer ett avsnitt med bakgrundsfakta om kvantitativ visavi kvalitativ metod. Fortsättningsvis presenteras ett avsnitt som avhandlar metod för analys samt materialinsamling. Slutligen redogör jag för reliabilitet och validitet i ett eget avsnitt.

4.1 Avgränsning

Som nämnts ovan inspireras denna studie av Nordbergs (1985) och Sundgrens (2002) tidigare studier. Eftersom min undersökning genomförts under en mer begränsad tidsperiod är den därför mer avgränsad än de tidigare studierna. I valet av undersökta dialektdrag har utgångspunkten varit de sju olika morfologiska dialektdragen Nordberg (1985) identifierade och undersökte närmare. Detta eftersom även Sundgren (2002) valde att fokusera på dessa. Däremot skiljer sig mitt val av metod från de tidigare studierna vilket har gjort att även antal analyserade variabler i min studie har begränsats. Variablerna som undersöks är: BNeutrSing, BNeutrPlur, Sup1&4 samt Blev ~ Vart.

Ytterligare en skillnad är att informanterna i min undersökning endast är indelade utefter ålder och kön. Indelningar baserat på sociala grupper, som både Nordberg (1985) och Sundgren (2002) har i sina studier, har jag valt att inte fokusera på. Båda tidigare studier har använt sig av inspelade samtal som metod för att identifiera dialektdrag hos informanterna. Min studie har enkätundersökningar (se avsnitt 4.3) som metod för att påvisa dessa dialektdrag. Detta eftersom det skulle tagit alldeles för lång tid att spela in ett lika stort antal människor.

4.2 Kvantitativ visavi kvalitativ metod

Innan ett arbete påbörjas, oavsett om det gäller en utvärdering, en utredning eller ett forskningsprojekt, ska man enligt Jan Trost (2012) välja vilken metod man ska använda sig av, vilket är något som inte ska komma slumpmässigt. Utifrån arbetets syfte motiveras metoden och om denna ska vara kvalitativ eller kvantitativ, men oftast sker en mix av båda (2012:17–18).

Alan Bryman (2009) förklarar begreppen närmare i boken *Kvantitet och kvalitet i samhällsvetenskaplig forskning*. Han beskriver den kvantitativa forskningen som forskning som tillämpas på en större grupp informanter för att påvisa olika resultat. Metoder för denna typ av forskning är oftast någon form av enkätundersökning, experiment i en fokusgrupp eller strukturerad observation. Målet är att identifiera olika mönster inom gruppen av informanter (2009:20–21). Kvalitativ forskning däremot fokuserar på deltagande observationer och ostrukturerade intervjuer. Inom denna metod vill man i största mån fokusera på de naturliga företeelserna hos olika informanter och låta dessa styra. Forskare ska med andra ord försöka att inte påverka den rådande situationen (Bryman 2009:58–59). Som nämnts ovan är det vanligt att använda båda metoderna i ett arbete. Även Bryman (2009) menar att en mix är det bästa tillvägagångssättet. Detta för att det generellt är lättare men också för att ta tillvara på de starkaste egenskaperna ur båda metoderna (2009:152).

4.3 Enkätundersökning

För att identifiera dialektbruket i Eskilstuna har jag, som nämnts ovan, använt mig av den kvantitativa metoden enkätundersökning. Detta i form av en trendundersökning och två olika enkätundersökningar. Enligt Bryman är enkätundersökning ett effektivt tillvägagångssätt för att på en relativt begränsad tid få ett brett svarsunderlag (2012:228).

Enkätundersökningen utfördes i två steg, detta för att den första enkäten (enkät 1) inte innehöll några frågor med möjlighet att formulera sig i fritext. Efter att fått in svaren från den första enkäten gjordes bedömningen att det kunde vara intressant att undersöka attityderna genom att låta informanterna motivera deras attityd till dialekten med egna ord. Därför skickades en andra enkätundersökning (enkät 2) ut. I utformningen av enkäterna användes internetjänsten *Survio* där man kan skapa egna enkäter utefter sina egna önskemål. Båda enkäterna utfördes anonymt, det vill säga att det inte går att härleda till vilken enskild person respektive svar tillhör.

I enkät 1 (se bilaga 8.1) söktes svar baserat på kön och ålder samt om informanterna upplevde att de använde de olika morfologiska dialektdragen eller inte. Enkäten innehöll åtta frågor, varav tre ensvarsfrågor (kryssfrågor), som exempelvis “Vilket kön identifierar du dig som?” och “Ålder?”. På frågan “Anser du att du använder följande uttryck i ditt tal?” kunde flera svar anges. Enkätens fyra sista frågor behandlade attityden till de olika morfologiska dragen. Här ställdes frågor med Likertskalor. I en Likertskala ställs frågor som berör intensiteten i en känsla

eller upplevelse (Bryman 2012:157). I detta fall fick informanterna svara huruvida de tyckte att ett uttryck var fint eller fult på en skala från 1–5, där 1 motsvarade mycket fult och 5 motsvarade mycket fint (se fråga 5–8 i bilaga 8.1). Exempel på en sådan fråga är “Oavsett som du anser att du använder dig av uttrycken eller inte, var skulle du placera uttrycket på en skala från 1–5?”. Svaren från Likertskalorna har sedan sammanställts i *Survio* där det gick att få ut vilket snittbetyg respektive informantgrupp gav till de olika variablerna (se avsnitt 5).

Enkät 2 (se bilaga 8.2) blev ett komplement till den första enkätundersökningen. Den bestod av fem frågor fördelat på fyra ensvarsfrågor (kryssfrågor) samt en fritextfråga där informanten kunde formulera ett eget svar. Syftet med denna enkät var att informanterna med egna ord skulle få uttrycka vad de hade för personliga uppfattningar om den egna dialekten. Resterande frågor utöver fritextfrågan blev därför likadana som i enkät 1, detta för att se ålder och kön på den informant som svarat.

I försök att hitta informanter använde jag mig av mina egna sociala nätverk via både *Facebook* och *Instagram*. I inläggen bifogades även en direkllänk till enkäterna, vilken de även kunde vidarebefordra. Därmed kunde potentiella respondenter fylla i enkäterna och även dela länken vidare till en ännu bredare massa. Bryman (2012) kallar sådana typer av delningar för snöbollsurval som fungerar likt en kedjeeffekt. Via kanaler når man en mindre massa som kan ta kontakt med ytterligare respondenter (2012:196). En potentiell anledning till att informantgrupperna blev så pass ojämn fördelad kan ha berott på att jag använde mig av sociala medier. Inom mitt nätverk är majoriteten kvinnor i åldrarna 16–30 år vilket hypotetiskt kan vara en av orsaken till att denna grupp blev mest representerad (se nästkommande avsnitt 4.3.1).

4.3.1 Informanter i enkätundersökningarna

Likt Nordberg (1985) och Sundgren (2002) delades informanterna i min undersökning in i olika åldersgrupper. Jag valde att efterlikna Sundgrens (2002) fördelning och informanterna delades därför in i åldersspannen: 16–30 år, 31–45 år, 46–60 år samt 60< år. Sammanlagt svarade 224 personer på enkät 1 varav 30 räknades bort (se avsnitt 4.3.2, Data och bortfall). De resterande 194 var fördelat på 160 kvinnor och 34 män i de olika åldersgrupperna (se tabell 3).

Tabell 3: Fördelningen i de olika åldersgrupperna mellan de två biologiska könen i enkät 1.

	16–30 år	31–45 år	46–60 år	60< år	Totalt
Kvinnor	81	47	23	9	160
Män	11	16	3	4	34
Totalt	92	63	26	13	194

I enkät 2 erhöles totalt 22 svar varav 21 användes (se avsnitt 4.3.2). Varför utfallet inte var lika stort på denna enkät finns inget svar på, en möjlig hypotes är att antalet blev mindre på grund av att enkäten inte var aktiv på internet lika länge som den första enkäten. Av de 21 svaren var två av dessa män i åldrarna 31–45 år samt 46–60 år, och de resterande 19 kvinnor fördelat på tre i åldrarna 46–60 och åtta i åldrarna 16–30 samt 31–45 (se tabell 4). I resterande åldersgrupper (markerat med ett minustecken) saknas data på grund av att inga svar i dessa kategorier erhöles.

Tabell 4: Fördelningen i de olika åldersgrupperna mellan de två biologiska könen i enkät 2.

	16–30 år	31–45 år	46–60 år	60< år	Totalt
Kvinnor	8	8	3	-	19
Män	-	1	1	-	2
Totalt	8	9	4	0	21

I insamling av material har det i båda enkäterna varit svårt att hitta frivilliga informanter till varje ålderskategori. Därför har det resulterat i att vissa informantgrupper blivit mer representerade än andra. Detta går att se i bland annat responsen från män i åldersgrupperna 46–60 samt 60< år där det endast samlades in tre respektive fyra svar i enkät 1 (se tabell 3). Däremot blev det istället en mycket högre representation bland kvinnor i åldersgrupperna 16–30 samt 31–45 där 81 respektive 47 svar togs emot. Konsekvensen av detta gör att resultatet inte blir lika jämförbart mellan de olika åldrarna och könen samt mellan de två tidigare studierna i Eskilstuna. Detta blir synligt i åldersgrupperna 46–60 och 60< år bland männen där tre respektive fyra informanter inte kan representera hela den åldersgruppen i hela Eskilstuna. Däremot går det att se tendenser till ett resultat vilket gör att dessa siffror ändå blir statistiskt

betydande för min undersökning. Valet blev att inkludera dessa resultat i min analys ändå trots att antalet informanter är ojämnt fördelat.

4.3.2 Data och bortfall

Svaren från båda enkätundersökningarna sparades och sammanställdes efter eget önskemål via tjänsten *Survio*. Svaren sparades ner (som PDF-filer) utefter de olika kategorierna ålder och kön, exempelvis män 16–30 och kvinnor 46–60. Detta gjorde att det lättare gick att jämföra de olika svaren i analysen (se avsnitt 5).

Av den första enkätens 224 svar blev det totalt 30 bortfall, vilket berodde på att dessa informanter svarat nej på frågan om de var födda i Eskilstuna eller varit bosatta där sedan 10 års ålder. Detta var en aspekt som Nordberg (1985) hade med i sin undersökning. Nordberg förklarar att denna begränsning gjordes för att alla deltagande informanter skulle vara på relativt samma språknivå och ingå i samma språkgemenskap, det vill säga språkgemenskapen för Eskilstunamål (Nordberg 1985:15). Denna fråga inkluderades därför i enkäterna för att säkerställa att informanterna var från Eskilstuna och då ingick i rätt språkgemenskap för undersökningen. Den andra enkätundersökningen genererade 22 svar varav 21 kunde användas eftersom en av respondenterna inte var från Eskilstuna eller hade bott där sedan 10 års ålder.

4.4 Reliabilitet och validitet

Reliabilitet och validitet är två begrepp som enligt Jan Trost används flitigt inom kvantitativ metod (2012:63). Han menar att reliabilitet handlar om hur stabil och trovärdig en mätning är, om alla informanter fått samma förutsättningar när de svarat på frågorna (Trost 2012:61). Validitet däremot mäter enligt Bryman (2012) hur giltigt någonting är. Det handlar om att undersöka om ett specifikt begrepp verkligen mäter begreppet (2012:163).

Reliabiliteten i min undersökning går att mäta högt i och med att alla informanter i undersökningen haft samma förutsättningar till att svara på frågorna. Däremot har endast ett begränsat antal svarat på enkätundersökningarna, vilket kan ifrågasätta om validiteten blir trovärdig. För ett bredare underlag hade fler informanter behövt delta vilket hade förhöjt validiteten.

5. Resultat

I detta avsnitt presenteras resultatet från min undersökning. Detta görs i två olika teman. Inledningsvis avhandlas vilka resultat som gick att urskilja i båda enkätundersökningarna (se avsnitt 5.1). Sedan presenteras analysen av skillnader mellan min studie och de tidigare studierna av Nordberg (1985) och Sundgren (2002) (se avsnitt 5.2).

5.1 Resultat dialektuttal och attityder

Syftet med enkätundersökningarna är dels att påvisa om informanterna i nutid anser att de använder sig av de typiska dialekt dragen utmärkande för Eskilstunamål och dels för att påvisa i vilken utsträckning dessa uttal används. Ytterligare ett syfte är att titta på om det finns skillnader mellan de biologiska könen samt mellan de olika åldersgrupperna. Resultatet från enkätundersökningarna redovisas därför i olika kategorier.

Inledningsvis presenteras det totala resultatet bland alla informanter från den första enkätundersökningen. Sedan avhandlas vilka eventuella skillnader som finns totalt mellan de biologiska könen, för att sedan övergå till vad de olika åldersgrupperna rapporterade för resultat och om det finns skillnader mellan könen inom de olika åldersgrupperna. Varför jag främst valt att inte fokusera på procent i resultatpresentationen under detta avsnitt är för att informantantalet i stor grad har varierat vilket har medfört att resultaten från början inte är helt jämförbara med varandra.

Inom varje ålderskategori presenteras också resultat beträffande attityden till de olika variablerna hos varje informantgrupp. Som nämnts ovan (se avsnitt 4.3) realiseras detta genom Likertskalor varpå informanterna fått betygsätta respektive dialektuttal. Därefter har resultatet sammanställts för att identifiera det totala snittbetyget inom varje variabel.

5.1.1 Totalt resultat

Den första enkäten inleddes med frågan ”Anser du att du använder dig av följande uttryck i ditt tal?”. De fyra svarsalternativen som informanterna kunde välja bland var; *hus-e ~ hus-et*, *hus-en ~ hus-ena*, *sjung-i ~ sjung-it* och *blev ~ vart* (se hela enkäten under bilaga 8.1). Totalt, inkluderat de båda könen i alla de olika åldrarna, visar resultatet på frågan ovan att överlägset flest personer anser att de använder sig av uttrycket *vart* istället för *blev* (se tabell 5). Av totalt 194 responser visar tabellen svar på vilka som uppger att de använder respektive uttal. I de tre

resterande kategorierna visade alla tre resultat att omkring 80 av 194 anser att de använder olika variablerna typiska för Eskilstunadialekten.

Tabell 5: Översikt över antalet informanter som uppger att de använder respektive variabel av alla 194 informanter totalt i alla åldrar inkluderat de två biologiska könen.

Variabel	Exempel	Responser
BNeutrSing	hus-et ~ hus-e	79 av 194
BNeutrPlur	hus-en ~ hus-ena	80 av 194
Sup1&4	sjung-it ~ sjung-i	81 av 194
Blev ~ Vart	blev ~ vart	145 av 194

Resultatet kring respondenternas attityder till de olika variablerna mättes som nämnts ovan i Likertskalor (se avsnitt 4.3). På en skala från 1–5 där 1 motsvarade mycket fult och 5 mycket fint fick informanterna svara på var på skalan de graderade de olika variablerna. Frågan om attityden till de olika variablerna besvarades oavsett om de ansåg sig använda dessa eller inte. Resultatet i frågorna gällande attityd i den första enkätundersökningen visar att informanterna totalt gav variablerna *hus-et ~ hus-e* (BNeutrSing), *hus-en ~ hus-ena* (BNeutrPlur) och *sjung-it ~ sjung-i* (Sup1&4) ett totalt snittbetyg på 2,4 vardera (se tabell 6). De 194 informanterna gav variabeln Blev ~ Vart ett lite högre snittbetyg på totalt 3,1. Utifrån dessa resultat går det att urskilja att informanterna generellt har en mer positiv attityd till den variabel (Blev ~ Vart) som de flesta också anser att de använder, även om skillnaden i snittbetyget inte är avsevärt stor.

Tabell 6: Översikt över det totala snittbetyget bland samtliga informanter.

	BNeutrSing (hus-et ~ hus-e)	BNeutrPlur (hus-en ~ hus-ena)	Sup1&4 (sjung-it ~ sjung-i)	Blev ~ Vart (blev ~ vart)
Totalt	2,4	2,4	2,4	3,1

5.1.2 Totalt resultat mellan de två biologiska könen

I det totala resultatet hos både män och kvinnor anser sig flest använda det dialektala *vart* istället för det standardmässiga uttrycket *blev* (se tabell 7). Omkring 79 respondenter uppger att de använder uttryck från de resterande variablerna.

I resultatet bland de 34 männen anser 20 män att de använder *valt* istället för *blev* (se tabell 7). 18 av 34 män uppger att de använder variabeln BNeutrPlur med de dialektala *hus-ena* istället för det standardmässiga *hus-en*. Minst antal män, 14 respektive 15 av 34 respondenter, anser att de använder de dialektala *hus-e/sjung-i* (BNeutrSing/Sup1&4) istället för de standardmässiga *hus-et/sjung-it*. Vid mätning av männens attityder till respektive variabel hamnade *hus-en ~ hus-ena* (BNeutrPlur) och *sjung-it ~ sjung-i* (Sup1&4) på lägst snittbetyg med 2,5 (se tabell 8). Strax över med 2,7 hamnade variabeln *hus-et ~ hus-e* (BNeutrSing) och högst snittbetyg med 3,4 hamnade Blev ~ Vart. Dessa resultat visar återigen att informanterna ger högst betyg till variabeln de anser att de använder i störst utsträckning. Däremot betygsätter männen variabeln *hus-et ~ hus-e* (BNeutrSing) högre än de två resterande variablerna (BNeutrPlur och Sup1&4) trots att minst antal anser att de använder variabeln.

Tabell 7: Totalt resultat bland män och kvinnor i den första enkätundersökningen.

Variabel	Exempel	Män	Kvinnor	Totalt
BNeutrSing	hus-et ~ hus-e	14	64	78
BNeutrPlur	hus-en ~hus-ena	18	61	79
Sup1&4	sjung-it ~ sjung-i	15	65	80
Blev ~ Vart	blev ~ valt	20	124	144

I undersökning av resultatet hos de kvinnliga respondenterna uppger flest, 124 av 160, att de använder *valt* istället för *blev* (tabell 7). I de tre resterande variabler syns likvärdiga resultat, vilka motsvarar omkring 39 procent av de totalt 160 kvinnliga informanterna (totalt informantantal återfinns i tabell 3 under avsnitt 4.3.1). Resultatet visar alltså på att 64 kvinnor anser sig använda variabeln BNeutrSing med det dialektala uttrycket *hus-e* istället för det standardmässiga *hus-et*. I användandet av variabeln *hus-en ~ hus-ena* (BNeutrPlur) är det 61 kvinnor som uppger att de använder dessa uttryck. Inom variabeln Sup1&4 är det istället 65 kvinnor som anser att de använder de dialektala uttrycket *sjung-i* istället för det standardmässiga *sjung-it* (se tabell 7).

Tabell 8: Översikt över det totala snittbetyget bland män och kvinnor.

	BNeutrSing (Hus-et ~ Hus-e)	BNeutrPlur (Hus-en ~ Hus-ena)	Sup1&4 (Sjung-it ~ Sjung-i)	Blev ~ Vart (Blev ~ Vart)
Män	2,7	2,5	2,5	3,4
Kvinnor	2,3	2,4	2,3	3,0

Kvinnornas totala snittbetyg på de olika variablerna blev 2,3 på både BNeutrSing och Sup1&4. BNeutrPlur fick ett snittbetyg på 2,4 och högst snittbetyg fick Blev ~ Vart med 3,0 (se tabell 8). Detta visar att kvinnorna gett lägst snittbetyg till de variabler som även minst antal anser att de använder och att de gett högst snittbetyg till den variabel de också uppger att de använder. Resultatet följer alltså trenden från tidigare forskning som menar att man har positivare attityd till den dialekt man använder (Norrby & Håkansson 2015:53–56, 79).

Norrby och Håkansson (2015) resonerar även kring huruvida det finns ett ”manligt” och ”kvinnligt” språk. Nordenstam (2003) menar ur ett språkvetenskapligt perspektiv att detta knappast går att sätta en etikett på (Nordenstam 2003, se Norrby & Håkansson 2015:121). Ändå resoneras det om att likaväl som det finns språkskillnader beroende på geografi är det lika naturligt att det finns skillnader beroende på kön (Norrby & Håkansson 2015:121). I resultatet ovan från enkätundersökningen påvisas detta, att det finns språkliga skillnader mellan de biologiska könen. Norrby och Håkansson uppmärksammar även Nordbergs Eskilstunaundersökning som visar på skillnader mellan könen. De drar paralleller till studier av Labov i USA och Trudgill i England som också påvisade liknande mönster som Nordbergs studie. Alla tre ger utfallet att kvinnor tenderar att tala mer standardnära än män (2015:131).

5.1.3 Resultat åldersgrupp 16–30

I åldersgruppen 16–30 år svarade totalt 92 informanter på enkät 1 (se tabell 3). Av dessa var 81 respondenter kvinnor och 11 män. Totalt i denna åldersgrupp gav variabeln Blev ~ Vart tydligast utslag. Hela 66 av 92 anser att de använder den dialektala varianten *vart* istället för standardvarianten *blev* (se tabell 9). I användning av det dialektala *hus-e/hus-ena* (BNeutrSing/BNeutrPlur) istället för det standardmässiga *hus-et/hus-en* blev resultaten nästan likvärdiga. 38 respektive 35 informanter uppger att de använde dessa dialektala uttryck. Endast 30 av 92 anser att de använder det dialektala *sjung-i* (Sup1&4) istället för det standardmässiga *sjung-it*.

I resultatet bland de 11 männen i denna åldersgrupp anser 6 av 11 att de använder det dialektala *hus-ena* (BNeutrPlur) (se tabell 9). Tre respondenter uppger att de använder variabeln BNeutrSing med det dialektala *hus-e* och fyra anser att de använder variabeln Blev ~ Vart. Slutligen visar resultaten att endast 2 av 11 uppger att de använder det dialektala *sjung-i* istället för det standardmässiga *sjung-it* (Sup1&4).

Tabell 9: Översikt över antalet informanter i åldersgruppen 16–30 som uppger att de använder respektive variabel fördelat på män, kvinnor och totalt (enkätundersökning 1).

Variabel	Exempel	Män	Kvinnor	Totalt
BNeutrSing	hus-et ~ hus-e	3	35	38
BNeutrPlur	hus-en ~hus-ena	6	29	35
Sup1&4	sjung-it ~ sjung-i	2	28	30
Blev ~ Vart	blev ~ vart	4	62	66

Männen i denna åldersgrupp är de som gett variablerna BNeutrSing, BNeutrPlur och Sup1&4 lägst snittbetyg av alla i hela undersökningen. De gav BNeutrSing 1,7 i snittbetyg och 1,8 vardera till BNeutrPlur och Sup1&4 (se tabell 10). Dessa resultat skiljer sig då mot de föregående informantgrupperna. Det vill säga att denna åldersgrupp inte gett högst betyg till den variabel de anser att de använder i störst utsträckning. Istället har männen i denna åldersgrupp gett högst snittbetyg till variabeln Blev ~ Vart med 3,5 som drygt 36 procent ansåg sig använda.

Resultatet från de 81 kvinnorna i samma åldersgrupp visade att majoriteten (62 av 81) anser att de använder *vart* istället för *blev* (se tabell 9), vilket hittills varit det mest förekommande resultatet. I botten med 28 respektive 29 respondenter hamnade *sjung-it* ~ *sjung-i* (Sup1&4) samt *hus-en* ~ *hus-ena* (BNeutrPlur). Med ett resultat på drygt 43 procent uppger 35 av 81 att de använder *hus-et* ~ *hus-e* (BNeutrSing).

Tabell 10: Översikt över snittbetyget bland män och kvinnor i åldersgruppen 16–30.

	BNeutrSing (hus-et ~ hus-e)	BNeutrPlur (hus-en ~ hus-ena)	Sup1&4 (sjung-it ~ sjung-i)	Blev ~ Vart (blev ~ vart)
Män	1,7	1,8	1,8	3,5
Kvinnor	2,2	2,2	2,3	3,1

Kvinnorna i denna åldersgrupp gav ett generellt högre betyg till variablerna än männen i samma åldersgrupp (se tabell 10). Både BNeutrSing och BNeutrPlur fick ett snittbetyg på 2,2 vardera och Sup1&4 fick 2,3. Däremot fick variabeln Blev ~ Vart ett snittbetyg på 3,1 vilket är lägre än männens betyg. Detta visar på att kvinnorna har en mer positiv attityd till de dialektala *hus-e*, *hus-ena* och *sjung-i* även om minst antal respondenter anser att de använder dessa. Trots att kvinnorna uppger att de i större utsträckning använder *vart* istället för *blev* är männen mer positiva till variabeln.

Utöver Likertskalorna fick informanterna, i den andra enkätundersökningen, även chans att formulera ett fritextsvar. Denna fritextfråga formulerades likt följande ”Vad tycker du om din egna dialekt? Och uttrycken som *Husena* etc.?”. I samband med denna fråga ställdes också frågan ”Anser du att du talar Eskilstunadialekt? Såsom uttryck som *hus-ena*, *hus-e*, *sjung-i* och *vart* istället för *blev*” (se bilaga 8.2). Varför den sistnämnda frågan ställdes var för att se om attityden i fritextsvaret såg annorlunda ut beroende på om man ansåg sig använda alla, en del eller ingen av variablerna. Det vill säga om man helt enkelt har bättre attityd till dialekten om man själv anser att man brukar den. Inom denna ålderskategori erhöles dessvärre inga fritextsvar från männen. Däremot erhöles åtta svar av kvinnor i samma åldersgrupp. Exempel på dessa fritextsvar är:

Exempel 1. Fritextsvar av informant som anser att hon använder sig av variablerna i sitt tal.

Inte Sveriges finaste dialekt direkt.

Exempel 2. Fritextsvar av informant som anser att hon inte använder någon av variablerna i sitt tal.

Det låter slarvigt.

Exempel 3. Fritextsvar av informant som anser att hon använder vissa av variablerna i sitt tal.

Beroende på hur gnälligt det låter. Riktigt grov Eskilstunadialekt är fruktansvärd!

Ovan visar alla tre exempel på en negativ attityd till dialekten oavsett om man anser att man brukar den eller inte.

5.1.4 Resultat åldersgrupp 31–45

I denna åldersgrupp deltog 63 respondenter varav 16 män och 47 kvinnor (i enkät 1). Totalt i åldersgruppen anser flest (52 av 63) att de använder *vart* istället för *blev* (se tabell 11). Minst antal (25 av 63) uppger att de använder det dialektala *hus-e* istället för det standardmässiga *hus-et* (BNeutrSing). Ungefär hälften av respondenterna (31 av 63) anser att de använde det dialektala *sjung-i* istället för det standardmässiga *sjung-it* (Sup1&4). Slutligen anser 28 av 63 att de använder dialektala *hus-ena* istället för det standardmässiga *hus-en* (BNeutrPlur).

Tabell 11: Översikt över antalet informanter i åldersgruppen 31–45 som uppger att de använder respektive variabel fördelat på män, kvinnor och totalt (enkätundersökning 1).

Variabel	Exempel	Män	Kvinnor	Totalt
BNeutrSing	hus-et ~ hus-e	8	17	25
BNeutrPlur	hus-en ~hus-ena	8	20	28
Sup1&4	sjung-it ~ sjung-i	10	21	31
Blev ~ Vart	blev ~ vart	11	41	52

I analys av svaren bland de 16 männen i denna åldersgrupp blev resultaten förhållandevis likvärdiga (se tabell 11). Flest (11 av 16) anser att de använder *vart* istället för *blev*. Strax efter hamnade Sup1&4 där 10 av 16 uppger att de använder det dialektala *sjung-i* istället för det standardmässiga *sjung-it*. Slutligen anser 8 av 16 män att de använder variablerna BNeutrSing (*hus-et ~ hus-e*) samt BNeutrPlur (*hus-ena ~ hus-en*).

Tabell 12: Översikt över snittbetyget bland män och kvinnor i åldersgruppen 31–45.

	BNeutrSing (hus-et ~ hus-e)	BNeutrPlur (hus-en ~ hus-ena)	Sup1&4 (sjung-it ~ sjung-i)	Blev ~ Vart (blev ~ vart)
Män	3,1	2,8	2,4	3,2
Kvinnor	2,4	2,8	2,3	3,2

I attitydmätningen gav männen ett generellt högre snittbetyg (se tabell 12) än männen i den föregående åldersgruppen (16–30 år). I toppen med 3,2 respektive 3,1 fick Blev ~ Vart samt BNeutrSing (*hus-et ~ hus-e*). Variabeln BNeutrPlur (*hus-ena ~ hus-en*) fick ett lite lägre snittbetyg på 2,8 och längst ner hamnade Sup1&4 (*sjung-it ~ sjung-i*) med 2,4. Fritextsvaren från männen i denna åldersgrupp genererade ett svar, vilket formulerades likt följande:

Exempel 4. Fritextsvar av informant som anser att han använder vissa av variablerna i sitt tal.

Inte reflekterat över det.

I tabell 11 visar resultatet att majoriteten av de 47 responderande kvinnorna i samma åldersgrupp (41 av 47) uppger att de använder *valt* istället för *blev*, och det var också den variabeln som fick högst snittbetyg med 3,2 (se tabell 12). Minst antal (17 av 47) anser att de använder det dialektala uttrycket *hus-e* istället för det standardmässiga *hus-et* (BNeutrSing), däremot fick variabeln 2,4 i snittbetyg. I användandet av det dialektala *sjung-i* (Sup1&4) samt *hus-ena* (BNeutrPlur) uppger 21 respektive 20 kvinnor att de använder dessa uttryck (se tabell 11). Dock var det Sup1&4 som fick lägst snittbetyg med 2,3 och BNeutrPlur fick 2,8 (se tabell 12). Detta visar att kvinnorna i denna åldersgrupp värderar variablerna nästintill likvärdigt med hur de också uppger att de använder dem. Av kvinnorna i denna åldersgrupp samlades åtta stycken fritextsvar in. Exempel på dessa är:

Exempel 5. Fritextsvar av informant som anser att hon använder sig av variablerna i sitt tal.

Det är en dialekt som många skäms över, men det har jag slutat med. Jag pratar Eskilstunamål och det är inget som jag kan ändra på, den är ganska rolig dialekten ändå. Jag tycker uttrycken som finns i vår dialekt är lite gulliga, intressant att dialekter kan skilja sig så pass mycket fast man bor så nära andra angränsade städer.

Exempel 6. Fritextsvar av informant som anser att hon inte använder någon av variablerna i sitt tal.

Fult.

Exempel 7. Fritextsvar av informant som anser att hon använder vissa av variablerna i sitt tal.

Tycker inte själv att den utmärker sig förens man börjar fundera och diskutera vad man egentligen säger

I fritextsvaren ovan går det att utläsa att respektive informant har den attityd till dialekten som tidigare forskning menar att informanterna "förväntas" ha. Det vill säga att informanten som anser att hon använder sig av variablerna i sitt tal är mer positiv i sitt fritextsvar (se exempel 5). Informanten som uppger att hon inte använder variablerna är negativ i sitt fritextsvar (se exempel 6). Utöver dessa exempel fanns det även en informant som ansåg sig använda variablerna men som inte var lika positiv till dialekten och gav också fritextsvaret "Fult", vilket istället bryter mot trenden, att man är positiv till den egna dialekten.

5.1.5 Resultat åldersgrupp 46–60

I denna åldersgrupp erhöles totalt 26 svar (i enkätundersökning 1) varav 3 var män och 23 kvinnor. Totalt visade dessa resultat att flest (15 av 26) uppger att de använder *vart* istället för *blev* (se tabell 13). 13 av 26 anser sig använda det dialektala *sjung-i* istället för *sjung-it* (Sup1&4). Minst antal med 9 respektive 11 av 26 respondenter uppger att de använder *hus-ena/hus-e* (BNeutrPlur/BNeutrSing) istället för det standardmässiga *hus-en/hus-et*.

Tabell 13: Översikt över antalet informanter i åldersgruppen 46–60 som uppger att de använder respektive variabel fördelat på informantgrupperna män, kvinnor och totalt (enkätundersökning 1).

Variabel	Exempel	Män	Kvinnor	Totalt
BNeutrSing	hus-et ~ hus-e	3	8	11
BNeutrPlur	hus-en ~hus-ena	2	7	9
Sup1&4	sjung-it ~ sjung-i	3	10	13
Blev ~ Vart	blev ~ vart	3	12	15

Av de 3 männen anser sig alla använda de dialektala *hus-e* (BNeutrSing), *sjung-i* (Sup1&4) och *vart* istället för de standardmässiga *hus-et*, *sjung-it* och *blev* (se tabell 13). I kategorin BNeutrPlur uppger 2 av 3 att de använder variabeln. I attitydmätningen är det denna åldersgrupp som generellt gett högst betyg till de olika variablerna (se tabell 14). Allra högst betyg med 3,7 vardera fick Sup1&4 samt Blev ~ Vart, därefter kom BNeutrSing med 3,3 och slutligen BNeutrPlur med 2,3. Detta resultat visar tydligt att männen i denna åldersgrupp gett högst betyg till de variabler som de också anser att de i störst utsträckning använder. Bland männen i denna åldersgrupp lämnade en informant, som anser sig använda variablerna, ett fritextsvar som visade en positiv inställning. Fritextsvaret formulerades likt följande:

Exempel 8. Fritextsvar av informant som anser att han använder sig av variablerna i sitt tal.

Bra!

Som går att tyda i tabell 13 visar resultatet bland de 23 kvinnorna att flest (drygt hälften) anser att de använder *vart* istället för *blev*. Lite mindre än hälften (10 av 23) uppger att de använder det dialektala *sjung-i* istället för det standardmässiga *sjung-it* (Sup1&4). Minst antal med 8 respektive 7 anser sig använda variablerna BNeutrSing och BNeutrPlur med det dialektala *hus-*

e/hus-ena istället för det standardmässiga *hus-et/hus-en*. Kvinnorna i denna åldersgrupp betygsatte alla variabler på omkring 2,5 vardera (se tabell 14). Lägst med 2,4 fick BNeutrPlur och högst betyg med 2,6 fick BNeutrSing.

Tabell 14: Översikt över snittbetyget av män och kvinnor i åldersgruppen 46–60.

	BNeutrSing (hus-et ~ hus-e)	BNeutrPlur (hus-en ~ hus-ena)	Sup1&4 (sjung-it ~ sjung-i)	Blev ~ Vart (blev ~ vart)
Män	3,3	2,3	3,7	3,7
Kvinnor	2,6	2,4	2,5	2,5

I den andra enkätundersökningen var det tre kvinnor som lämnade ett fritextsvar vardera, varav alla tre svarade olika på frågan om de ansåg sig använda variablerna eller inte. Svaren formulerades likt följande:

Exempel 9. Fritextsvar av informant som anser att hon använder sig av variablerna i sitt tal.

Det är ju den jag hört och växt upp med. Stolt över den. Tycker det är häftigt att vi har våra olika dialekter i Sverige.

Exempel 10. Fritextsvar av informant som anser att hon inte använder någon av variablerna i sitt tal.

Anser den sörmländska dialekten är bedrövlig. Med sitt typiska bräkande.

Exempel 11. Fritextsvar av informant som anser att hon använder vissa av variablerna i sitt tal.

Får oftast höra att det inte hörs att jag är från Eskilstuna.

Dessa fritextsvar visar att trenden från tidigare forskning håller i sig, det vill säga att informanten har samma attityd som hon ”förväntas”. Den informant som inte anser att hon använder sig av variablerna har en mer negativ attityd i sitt fritextsvar och vice versa.

5.1.6 Resultat åldersgrupp 60< år

I den sista och äldsta åldersgruppen, 60< år samlades totalt 13 svar in i den första enkätundersökningen, fördelat på 4 män och 9 kvinnor (se tabell 3). Resultaten visar återigen att flest anser att de använder *vart* istället för *blev* (se tabell 15). Däremot är det minst antal (4 av 13), som uppger att de använder det dialektala *hus-e* istället för det standardmässiga *hus-et*

(BNeutrSing). I resterande två variabler anser ungefär 50 procent av informanterna att de använder dessa uttryck.

Som tabell 15 också visar är det hälften (2 av 4) av männen som anser att de använder det dialektala *hus-ena* istället för det standardmässiga *hus-en* (BNeutrPlur) samt *vart* istället för *blev*. I resterande två variabler är det 1 av 4 som uppger att de använder det dialektala *hus-e/sjung-i* istället för det standardmässiga *hus-et/sjung-it* (BNeutrSing/Sup1&4).

Tabell 15: Översikt över antalet informanter i åldersgruppen 60< år som uppger att de använder respektive variabel fördelat på män, kvinnor och totalt (enkätundersökning 1).

Variabel	Exempel	Män	Kvinnor	Totalt
BNeutrSing	hus-et ~ hus-e	1	3	4
BNeutrPlur	hus-en ~hus-ena	2	5	7
Sup1&4	sjung-it ~ sjung-i	1	5	6
Blev ~ Vart	blev ~ vart	2	8	10

Resultatet i attitydmätningen visar, likt resultatet hos männen i den föregående åldersgruppen (46–60), ett av de högsta betygen från alla män och kvinnor totalt i min undersökning (se tabell 16). BNeutrSing (*hus-et ~ hus-e*) fick ett snittbetyg på 2,8. Däremot fick både BNeutrPlur (*hus-en ~ hus-ena*) och Blev ~ Vart ett betyg på 3,3 och högst betyg med 3,5 fick Sup1&4 (*sjung-it ~ sjung-i*). Eftersom denna åldersgrupp endast är representerad av 4 män är det svårt att dra en trovärdig slutsats likt tidigare. Men i analys av statistiken visar resultatet att variabeln Blev ~ Vart fick näst högst betyg och det är bland annat den variabeln som flest anser att de använder. Däremot fick Sup1&4 allra högst betyg trots att 1 av 4 män anser att de använder variabeln.

Av de 9 kvinnorna är det 8 respondenter som anser att de använder variabeln Blev ~ Vart (se tabell 15). Drygt hälften av kvinnorna i åldersgruppen 60< år uppger att de använder det dialektala *hus-ena/sjung-i* istället för det standardmässiga *hus-en/sjung-it* (BNeutrPlur/Sup1&4). Slutligen anser 3 av 9 att de använder det dialektala *hus-e* istället för det standardmässiga *hus-et* (BNeutrSing).

Tabell 16: Översikt över snittbetyget av män och kvinnor i åldersgruppen 60< år.

	BNeutrSing (hus-et ~ hus-e)	BNeutrPlur (hus-en ~ hus-ena)	Sup1&4 (sjung-it ~ sjung-i)	Blev ~ Vart (blev ~ vart)
Män	2,8	3,3	3,5	3,3
Kvinnor	2,1	2,1	2,3	2,8

Snittbetyget av kvinnorna i denna åldersgrupp visar på lägst betyg (2,1) till både BNeutrSing och BNeutrPlur, det vill säga att de upplevde uttryck som *hus-e* och *hus-ena* som minst attraktiva (se tabell 16). Detta visar att de gett lägst betyg till den variabeln minst antal informanter anser att de använder. Blev ~ Vart fick högst betyg på 2,8, vilket också är den variabel som flest upplever att de använder. Slutligen fick variabeln Sup1&4 (*sjung-it ~ sjung-i*) näst högst betyg på 2,3. Inga fritextsvar samlades in i den andra enkätundersökningen från denna åldersgrupp.

5.1.7 Övergripande sammanfattning

I resultatet visade enkätundersökningarna att männen totalt talade mer dialekt än kvinnorna med undantag för variabeln Blev ~ Vart. Resultaten mellan könen i de olika åldersgrupperna visade ett mer varierat resultat. Kvinnorna i åldern 16–30 samt 60< år rapporterade att de talade mest dialekt, medan männen i resterande två åldersspann uppgav att de talade mest dialekt.

Sammanfattningsvis går det att identifiera en röd tråd rörande vilka variabler som flest uppgav att de använder. Ett genomgående resultat är att varje åldersgrupp rapporterat att de använder Blev ~ Vart i störst utsträckning av alla fyra variablerna. I de olika åldersspannen samt beroende på vilket kön personen har är det också genomgående Blev ~ Vart flest anser att de använder. Ett undantag finns hos männen i åldersgruppen 16–30 där användning av det dialektala *hus-ena* istället för det standardmässiga *hus-en* (BNeutrPlur) hamnade i toppen för vad de anser att de använder. Resterande resultat visar på betydligt fler skillnader. En variabel som en ålders- eller könskategori uppgav att de använder i mindre utsträckning anses användas i större utsträckning i en annan kategori samt vice versa. Exempelvis var det minst antal som rapporterade att de använde det dialektala uttrycket *hus-e* istället för det standardmässiga *hus-et* (BNeutrSing) i åldrarna 31–45 samt 60< år. Däremot ansåg resterande två åldersgrupper istället att de brukade minst av variablerna Sup1&4 (*sjung-it ~ sjung-i*) och BNeutrPlur (*hus-en ~ hus-ena*).

I mätningen av attityder visar sammanfattningen att variabeln Blev ~ Vart totalt, baserat på både kön och ålder, fick högst snittbetyg på 3,1. Vilket är ett resultat som återspeglas i nästan alla mätningar baserat på de olika åldersgrupperna samt kön. Alla informantgrupper har gett Blev ~ Vart högst snittbetyg förutom kvinnorna i åldrarna 46–60 som värderade BNeutrSing (*hus-et ~ hus-e*) högst.

Resultatet baserat på varje enskild variabel visar att BNeutrSing (*hus-et ~ hus-e*) fick högst betyg (3,3) av män i åldrarna 46–60 och lägst betyg (1,7) av män i åldrarna 16–30. De som gav BNeutrPlur (*hus-en ~ hus-ena*) högst snittbetyg (3,3) var istället männen i åldrarna 60 < år och lägst betyg (1,8) gav återigen männen i åldrarna 16-30. Variabeln Sup1&4 (*sjung-it ~ sjung-i*) fick även den lägst betyg (1,8) av männen i åldrarna 16-30 men högst betyg (3,7) av männen i åldrarna 46-60. Slutligen fick variabeln Blev ~ Vart högst snittbetyg (3,7) av männen i åldrarna 46-60 och lägst betyg (2,5) av kvinnor i åldrarna 46-60. Sammanfattningsvis går det att säkerställa att männen generellt delat ut högst snittbetyg till majoriteten av variabler, men att de vanligtvis även delat ut lägst snittbetyg.

Dessa attitydmätningar skiljer sig från Källskogs (1992) undersökning i Överkalix (se avsnitt 2.1). I den undersökningen var pojkarna mest positiva till den egna dialekten (1992:168–170), medan min undersökning visar på att samma ålderskategori bland männen hade mest negativ attityd till den egna dialekten. Teinlers (2016) studie däremot visar på en likhet med mitt resultat, åtminstone baserat på resultatet bland männen i den yngsta åldersgruppen. Både Teinlers och mitt resultat visar att de yngre informanterna är mest negativ till den egna dialekten.

Ett övergripande resultat som också påvisas i de tidigare studierna är att informanterna generellt var positiva till den egna dialekten. Resultatet från min studie efterföljer inte den trenden i och med att det totala snittbetyget hamnade på max 3,1 på en 5-gradig skala. Tidigare forskning visar även att män oftast är mer positiv till den egna dialekten än vad kvinnor är, vilket inte heller överensstämmer med mitt resultat eftersom männen generellt var de som gav dialekten lägst betyg. Slutligen finns likheter från tidigare forskning, att kvinnor talar eller anser sig tala mest standard, vilket enligt Trudgill är en vanlig företeelse (1974, se Sundgren 2002:28).

5.2 Jämförelse från 1967 till 2018

Utifrån en av frågeställningarna för denna uppsats är syftet att identifiera om det skett någon dialektal förändring från de två tidigare undersökningarna i Eskilstuna. Ett gemensamt drag för både Nordbergs (1985) och Sundgrens (2002) undersökningar är att de räknar antal dialektala ord i sina inspelningar för att kartlägga Eskilstunamålet. Eftersom min studie inte är lika omfattande baseras denna undersökning på självrapportering via enkätundersökningar. Därför blir detta betydande för jämförbarheten eftersom att min studie baseras på upplevt bruk till skillnad från de tidigare undersökningarna som baseras på faktiskt bruk. Både Nordberg (1985) och Sundgren (2002) redovisar sina resultat i procent, därför presenteras även mina resultat i procent för att lättare se på likheter och skillnader. Fokuset i denna del har endast varit på variablerna BNeutrSing, BNeutrPlur, Sup1&4 samt Blev ~ Vart, därför är det endast dessa resultat som även lyfts fram från de tidigare undersökningarna. (För samtliga resultat se Sundgren (2002).).

5.2.1 Jämförelse BNeutrSing

Baserat på både ålder och kön i resultatet av BNeutrSing, med allomorferna *et ~ e* och *t ~ Ø* i exempelvis *hus-et ~ hus-e* och *dik-et ~ dike-Ø*, rapporterar nutida informanter en minskning från tidigare undersökningar. Från 56 procent år 1967 ökade resultatet till cirka 60 procent 1996 (Sundgren 2002:127) och 2018 uppger cirka 40 procent att de använder variabeln. Resultatet visade fler skillnader bland åldersgrupperna. Endast 40 procent i den yngsta (16–30 år) använde den standardmässiga *t*-formen i studien 1967 (Sundgren 2002:113–114). I resultatet från 1996 påvisades istället att informanterna i åldrarna 46–60 år tenderade att tala mer lokalspråk än de resterande åldersgrupperna (2002:127). I min undersökning anser nästan 41 procent i den yngsta åldersgruppen att de använder *t*-formen, vilket är nästintill likvärdigt med resultatet från 1967. Däremot är det 2018 informanterna i åldersgruppen 46–60 som uppger att de talar mest lokalspråk, vilket är likvärdigt med resultatet från 1996 där samma åldersgrupp talade mest lokalspråk (Sundgren 2002:127).

Båda resultaten från tidigare studier konstaterar att kvinnor talar mer standard än män vilket informanterna 2018 också rapporterar. I de tidigare undersökningarna var det 52 procent av männen som talade mer standard och 2018 rapporterar nästan 59 procent att de talar mer standard. Skillnaden hos kvinnorna ökade från 60 procent 1967 till 68 procent 1996 (2002:127). 2018 är det 60 procent av kvinnorna som upplever att de talar mer standard. Detta resultat pekar

på att informanternas upplevda bruk 2018 följer trenden om att kvinnor talar mer standard än män, även om det endast skiljer en knapp procentenhet mellan resultaten.

5.2.2 Jämförelse BNeutrPlur

Inom denna variabel har standarduttalen ökat från 38 procent 1967 till 61 procent 1996. Fler använder alltså hellre uttalen *hus-en* och *barn-en* istället för *hus-ena* och *barn-a* (Sundgren 2002:144). Nästan 60 procent rapporterar 2018 att de hellre använder standarduttalet.

I jämförelsen mellan de olika åldersgrupperna har de yngre grupperna mer standarduttal än de äldre både 1967 och 1996 (Sundgren 2002:144). I min undersökning visar resultatet att åldersgrupperna 31–45 samt 60< år upplever att de talar mest standard.

Skillnaden mellan män och kvinnor var likvärdig i de tidigare undersökningarna (Sundgren 2002:144). År 1996 var skillnaden mellan könen *störst* bland de äldsta medan 1967 var skillnaden *minst* bland de äldre (Sundgren 2002:144). 2018 är skillnaden mellan könen *störst* bland de näst äldsta (46–60), däremot eftersom denna åldersgrupp endast innehåller 23 informanter varav 3 är män är dessa siffror inte helt jämförbara. Genomgående i alla åldrar i undersökningen från 1996 var det kvinnorna som använde mest standard (Sundgren 2002:144). Likaså i min undersökning rapporterar flest kvinnor att de använder minst dialekt i sitt tal.

5.2.3 Jämförelse Sup1&4

I användandet av Sup1&4, i exempelvis *dansa-t* eller *sjung-it*, visar knappt någon förändring alls från 1967 till 1996. Användandet av standardformen låg 1967 endast på 26 procent och 1996 på 25 procent (Sundgren 2002:183–184). I min undersökning uppger nästan 59 procent att de väljer standard före dialekt. Viktigt att återigen belysa är att informanterna själva fått rapportera om sitt upplevda bruk kring variabeln. Procentsatsen hade därför kanske gett fler eller färre belägg om samma metod som tidigare studier hade använts.

Informanterna i åldrarna 31–45 var de som använde flest t-former 1967. År 1996 tenderar männen i åldersgrupperna 16–30 samt 46–60 att tala, om än marginellt, mer standard än kvinnorna. I åldersgruppen 31–45 var det, i båda undersökningarna, återigen kvinnorna som var mest standardspråkliga (Sundgren 2002:184). I resultatet från min undersökning uppger 3 av 3 män i åldersgruppen 46–60 att de brukar lokalspråk, vilket då motsvarar 100 procent. Den grupp som istället anser sig tala mest standard är män i åldersgruppen 16–30 år, som representeras av 11 informanter. Eftersom dessa informantgrupper har en förhållandevis låg

svarsfrekvens kan dessa inte representera alla män i respektive åldersgrupp, vilket heller inte blir jämförbart med tidigare undersökningar från Eskilstuna.

5.2.4 Jämförelse Blev ~ Vart

Användandet av *blev* ökade från 48 procent 1967 till 49 procent 1996. Trots att denna variabel är utmärkande för Eskilstunamålet ligger resultatet på nästintill 50/50 i procent och det har heller inte skett någon stor förändring mellan undersökningarna (Sundgren 2002:28–29). I min undersökning rapporterar istället 26 procent att de använder det standardmässiga *blev*. Fler uppger alltså att de använder det dialektala *vart* än det standardmässiga *blev* 2018.

Den åldersrelaterade skillnaden är likvärdig 1967 och 1996, där de yngre informanterna talar mer standard än de äldre (Sundgren 2002:28–29). Resultatet från det upplevda bruket hos informanterna i min studie visar att åldersgruppen 46–60 talar mest standard. De informanter som istället anser att de använder det dialektala uttrycket *vart* i störst utsträckning är informanterna i åldersgruppen 31–45 år. Ytterligare ett resultat från tidigare studier visat att standard 1967 används ovanligt mycket mer i åldrarna 16–30 och 1996 användes mycket mer lokalspråk i samma åldersgrupp (Sundgren 2002:28–29). Resultatet i min undersökning visar att samma åldersgrupp rapporterar att de använder mycket mer lokalspråk än standard.

5.2.5 Övergripande sammanfattning

I jämförelsen mellan alla tre undersökningar visar resultatet på både ökning och minskningar av dialektbruket och det upplevda dialektbruket i Eskilstuna. Baserat på både ålder och kön anser nutida informanter att de använder mindre av variabeln BNeutrSing (*hus-et ~ hus-e*) än vad tidigare informanter gjort. Inom variabeln BNeutrPlur (*hus-en ~ hus-ena*) minskade bruket av dialekt från 1967 till 1996. Informanterna rapporterar 2018 en nästintill likvärdig siffra som studien från 1996, att cirka 60 procent uppger att de brukar mest standard.

Inom variabeln Sup1&4 (*sjung-it ~ sjung-i*) visar nästan ingen förändring alls mellan tidigare undersökningar. I min undersökning rapporterar nästan 59 procent att de brukar variabeln, vilket är drygt en fördubbling mot de tidigare resultaten. I användandet av variabeln Blev ~ Vart visar resultatet på en ökning från tidigare studier. Ungefär hälften av informanterna i tidigare studier använde variabeln medan hela 74 procent i min undersökning rapporterar att de använder *vart* istället för *blev*. Flest skillnader inom de olika åldersgrupperna, från tidigare

resultat till nutida informanternas rapporterade resultat, återfinns inom variablerna BNeutrPlur (*hus-en ~ hus-ena*) och Blev ~ Vart. Inom variabeln BNeutrPlur använde de yngre åldersgrupperna mer standard än de äldre både 1967 och 1996 (Sundgren 2002:144). Resultatet i denna undersökning visar istället att informanterna i åldrarna 31–45 år samt 60 < år anser att de brukar mest standard. Inom variabeln Blev ~ Vart talar de yngre informanterna mer standard än de äldre både 1967 och 1996 (Sundgren 2002:28–29). 2018 anser informanterna i åldersgruppen 46–60 att de brukar mest standard och informanterna i åldersgruppen 31–45 anser att de använder det dialektala *vart* i större utsträckning än det standardmässiga *blev*. Slutligen är ytterligare en skillnad inom samma variabel att informanterna i den yngsta åldersgruppen (16–30) 1967 brukar mer standard än informanterna från 1996 (Sundgren 2002:28–29) och enligt informanterna själva brukar denna åldersgrupp mer dialekt än standard 2018.

Inom variabeln Sup1&4 (*sjung-it ~ sjung-i*) fanns det både likheter och skillnader från 1996 års studie. År 1996 var det männen i åldersgrupperna 16–30 samt 46–60 som brukade mest standard (Sundgren 2002:184). I min studie är det också män i åldrarna 16–30 som rapporterar att de brukar mest standard. Däremot är det männen i åldersgruppen 46–60 som uppger att de talar mest dialekt, vilket då skiljer sig från resultatet 1996. Resultatet inom variabeln BNeutrSing (*hus-et ~ hus-e*) visade 1967 att den yngsta åldersgruppen (16–30 år) brukade mest dialekt medan informanterna i åldrarna 46–60 brukade mest dialekt 1996 (Sundgren 2002:113–114, 127). I resultatet från min studie rapporterar informanterna likvärdiga siffror som tidigare studier. Den yngsta åldersgruppen uppger att de brukar dialekt i lika stor utsträckning som 1967 och informanterna i åldrarna 46–60 anser att de talar lika mycket dialekt som i studien från 1996.

Inom variabeln BNeutrPlur (*hus-en ~ hus-ena*) skiljer sig resultatet mellan de tre undersökningarna, baserat på dialektbruket mellan de biologiska könen. År 1996 var skillnaden mellan könen *störst* bland de äldre medan 1967 var skillnaden *minst* bland de äldre (Sundgren 2002:144). I min undersökning är skillnaden *störst* bland de näst äldsta (46–60) enligt informanterna själva. Slutligen visade skillnaden mellan könen från alla tre årtal, att kvinnor brukar/anser sig bruka mer standard än män inom variabeln BNeutrSing (*hus-et ~ hus-e*). Även resultatet inom BNeutrPlur (*hus-en ~ hus-ena*) visar att kvinnor 1996 tenderar att använda mer standard än män (Sundgren 2002:144), likaså i min undersökning.

6 Slutdiskussion

I följande avsnitt diskuterar jag resultaten från avsnitt 5. Dessa resultat sätts tidvis i relation till tidigare forskning för att påvisa eventuella likheter och skillnader med tidigare resultat. Avsnittet är likt resultatkapitlet indelat i de två områdena: *Dialektuttal & attityder* och *Jämförelse från 1967 till 2018*. I varje del diskuteras även hur resultaten uppfyller uppsatsens syfte samt hur frågeställningarna besvarades (se syfte och frågeställningar i avsnitt 1).

6.1 Dialektuttal & attityder

Denna del i uppsatsen undersöker dialektdrag hos Eskilstunabor, vad informanterna har för attityd till den egna dialekten samt om dessa skiljer sig mellan olika åldrar och de biologiska könen. Frågeställningarna jag sökte svar på var dels om de utvalda variablerna från tidigare undersökningar på 1960- och 1990-talet är synliga i nutida informanternas upplevda bruk, dels om attityden till den egna dialekten skiljde sig beroende på om informanten ansåg sig bruka dialekten eller inte.

Utifrån de resultat som framgår i enkätundersökningarna ansåg flest informanter att de använde *vart* istället för *blev*. Denna variabel har jag upptäckt figurerar i fler dialekter utöver Eskilstunamålet. Exempelvis har jag genom tv-program och podcasts identifierat att människor, bärande på andra dialekter, använder variabeln. Dessa dialekter härstammar bland annat från Västmanland, Norrland samt Stockholm. Sundgren (2002) belyser tidigare forskning i sin studie som menar att *vart* istället för *blev* används, i informellt språk, i centrala och norra Sverige (Markey 1969, se Sundgren 2002:217). Detta skulle hypotetiskt kunna betyda att Eskilstunaborna accepterar denna variabel mer, eftersom det finns bevisat att den även förekommer i andra dialekter.

Baserat på de fyra undersökta variablerna visar resultatet i min undersökning att männen totalt sett tenderar att bruka mer dialekt än kvinnorna i alla variabler förutom *Blev ~ Vart*. Kvinnorna upplever alltså att de brukar denna variabel mer än männen. Sundgren (2002) refererar i sin undersökning till Peter Trudgill (1974), som påstår att det är vanligt att kvinnor i större utsträckning använder sig av fler standardformer än män. I hans undersökning i Norwich visar resultatet att prestigenormen har större inverkan på kvinnor än män (Trudgill 1974, se Sundgren 2002:28). Båda tidigare undersökningar från 1967 och 1996 visar även att kvinnor tenderar att tala mer standard än män (Sundgren 2002:557). Därför är det inte främmande att resultatet i

min undersökning även visade att kvinnor i de flesta fall ansåg att de använder mer standard än män.

Återkommande diskussion är även hur pass jämförbart resultatet mellan könen blir eftersom alla åldersgrupper inte är representerade av ett så pass högt antal att det kan representera hela denna kategori i Eskilstuna. Även självrapportering i form av enkäterna kanske inte heller ger ett fullkomligt sanningsenligt resultat. Informanterna är möjligen inte medvetna om att de talar dialekt i den utsträckning som de faktiskt gör. Detta har jag uppmärksammat i efterhand när jag kommit i kontakt med några av mina informanter, att de använder sig av vissa av de dialektala uttrycken. Däremot har det i efterhand kommit på tal att de inte kryssat i rätt svarsalternativ eftersom självmedvetenheten inte fanns att de faktiskt brukade variablerna. Därför skulle det inför eventuell framtida forskning behöva kompletteras med inspelningar likt metoderna i Nordbergs (1985) och Sundgrens (2002) studier. Detta för att erhålla ett mer autentiskt och jämförbart resultat, som kan representera hela Eskilstuna i respektive informantgrupp, vilket i sin tur även hade höjt validiteten i undersökningen (se avsnitt 4.4).

Utifrån mina resultat är den första frågeställningen besvarad. Nutida informanter rapporterade genom den första enkätundersökningen att de använder dessa dialektala variabler. Även om bruket varierar inom de olika åldrarna och mellan könen var det ett resultat som visade att alla i någon form ansåg att de brukade dialekt. Som nämnts ovan ställer jag mig kritisk till jämförbarheten i vissa resultat, men de visar ändå att informanterna anser att de brukar dialekten och frågeställningen är därmed besvarad.

Den andra frågeställningen kopplad till denna resultatdel berör informanternas attityd till den egna dialekten och om dessa skiljer sig beroende på om informanten anser sig bruka dialekten eller inte. Det totala resultatet inkluderat alla fyra åldersgrupper och kön visade att informanterna hade bättre attityd till den variabel som flest ansåg att de använder. Inom de olika åldersgrupperna förekom ett mer inkonsekvent resultat gällande attityden. Exempelvis kunde en åldersgrupp betygsätta en variabel lågt trots att många rapporterade att de använde den. Det vill säga att man hade en negativ attityd trots att man uppgav att man använde variabeln. Ett annat resultat visade att flest informantgrupper gett högst betyg till variabeln Blev ~Vart vilket också var den variabel som flest åldersgrupper rapporterade att de använder. Detta skulle återigen kunna ha att göra med att informanterna ser denna variabel som minst dialektal, trots att det är en variation som är utmärkande för Eskilstunamålet. Placerad som svarsalternativ

tillsammans med de resterande variablerna är en hypotes att Blev ~ Vart ses som minst utmärkande. Eller har fler möjligen tänkt att denna variation återfinns i andra dialektområden och ser därför inte variabeln som någonting negativt eller utmärkande.

Vad alla attitydmätningar har gemensamt är att snittbetyget aldrig överskrider 3,7 på en 1–5 gradig skala. Detta visar att även om informanterna var mest positiv till en variabel, som exempelvis i flesta fall Blev ~ Vart, visar dessa siffror inte på toppbetyg. Det vill säga att variablerna som fått högst betyg ändå inte fått ett avsevärt högt betyg på skalan. De flesta attitydmätningar visade ett resultat mellan 2–3 i betyg vilket betyder att Eskilstunaborna själva inte värderade den egna dialekten speciellt högt (strax ovanför medel). Undersöks istället fritextsvaren fanns det skilda åsikter om dialekten. I flesta fall stämde attityden överens med det upplevda bruket av dialekten. Det vill säga att de som ansåg sig bruka dialekt var positiva till den och vice versa. Det förekom även att informanter som rapporterade dialektbruk även hade en negativ attityd, vilket inte överensstämmer med tidigare forskning om att personer ofta har en positiv inställning till den egna dialekten (Norrby & Håkansson 2015:79).

Kan man säga att informanterna har bättre attityd till de variabler de anser att de använder?

Ja, i de flesta fall. Men även om attityden anses vara positiv är det viktigt att ha med att de flesta informanter endast värderat den egna attityden strax över medel på skalan. Med andra ord är attityden positiv i jämförelse med andra resultat men inte avsevärt positiv i det stora hela. Vad gäller rapporteringen från informanterna kan vi aldrig veta om detta är en verklig bild av dialektbruket eftersom denna undersökning utgår ifrån informanternas upplevda bruk. Något som väckte tankar var även om det rapporterade bruket påverkat hur informanterna betygsatt de olika variablerna. Det kanske redan fanns en attityd till variabeln om man inte ansåg sig använda den. Hade min undersökning också innefattat inspelningar, likt de två tidigare studierna, istället för enkätundersökningar hade resultatet av dialektbruket förmodligen sett annorlunda ut, vilket också kanske hade haft mindre påverkan på hur den egna dialekten värderades.

6.2 Jämförelse från 1967 till 2018

Syftet med denna del i uppsatsen var att undersöka utmärkande drag från tidigare studier i Eskilstuna på 1960- samt 1990-talet för att ta reda på om dialektalare i nutid anser sig använda dialektdragen. Jag ville också undersöka om bruket av dessa skiljer sig från tidigare studier som genomförts.

I jämförelsen mellan studierna visade resultaten på att nutida informanter mer eller mindre ansåg sig använda de olika variablerna i sitt tal. Det fanns dock inget genomgående mönster, att exempelvis flest informanter upplevde att de ökat bruket av standard i sitt tal, vilket jag innan hade en hypotes om att resultatet skulle peka mer mot. Endast inom två av fyra variabler visade resultatet på en ökning mot de föregående resultaten.

En återkommande diskussion även här blir hur pass jämförbart resultatet är då tidigare studier baseras på inspelningar och faktiskt bruk medan nutida studie har rapportering av upplevt bruk i form av enkäter. Återigen kan det vara så att informanterna hade en missvisande bild över i vilken utsträckning som de talar dialekt. Detta är något som jag under hela avsnitt 5.2 försökt belysa - att jag jämför upplevt bruk med faktiskt bruk. Ytterligare en faktor som har spelat in i uppsatsens resultat är att vissa av informantgrupperna i min undersökning inte representeras av en så pass stor grupp att en helt rättvis jämförelse kan genomföras. Däremot har jag ändå valt att ha med dessa i min analys för att visa på ett resultat, men är noga med att jag är väl medveten om studiens begränsningar.

Vad gäller frågeställningarna till denna del i resultatet har det tidvis varit svårt att hitta skillnader i åldrarna samt mellan könen i alla variabler. Detta beror bland annat på att både Nordberg (1985) och Sundgren (2002) även delade in sina informanter i sociala grupper (se avsnitt 4.1) vilket gjorde att resultaten i deras studier emellanåt grundade sig både i informantens sociala tillhörighet tillsammans med exempelvis kön eller ålder. Detta hade i sin tur blivit missvisande om jag hade haft med i jämförelsen med mina resultat.

7 Litteratur

Andersson, Lars-Gunnar. (1985). *Fult språk: svordomar, dialekter och annat ont*. Stockholm: Carlsson Bokförlag AB.

Bolfek Radovani, Jasmina. (2000). *Attityder till svenska dialekter - en sociodialektologisk undersökning bland vuxna svenskar*. Uppsala: Uppsala Universitet, universitetstryckeriet.

Bryman, Allan. (2009). *Kvantitet och kvalitet i samhällsvetenskaplig forskning*. Malmö: Holmbergs AB.

Bryman, Allan. (2012). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Malmö: Liber AB.

Einarsson, Jan. (2013). *Språket och språkarna*. Lund: Studentlitteratur AB.

Gunnarsdotter Grönberg, Anna. (2006). *Aktiva Anna säger inte la*. Språkvård/1. <https://gup.ub.gu.se/file/129510> [2019-01-01].

Johansson, Lars-Erik. & Karlsson, Anna-Malin. (2017). *Om språkvetarna och det sociala, från variationslingvistik till diskursanalys*. I: Håkansson, David. & Karlsson, Anna-Malin. (red.) *Varför språkvetenskap? Kunskapsintressen, studieobjekt och drivkrafter*. Lund: Studentlitteratur AB.

Källskog, Margareta. (1992). *Attityd, interferens, genitivsyntax. Studier i nutida överkalixmål*. Uppsala: Dialekt- och folkminnesarkivet, Uppsala universitet. <http://www.sprakochfolkminnen.se/download/18.4b198db5156fe34c1282380/1474024254424/Attitudes%20interference%20genitive%20syntax.pdf> [2018-12-18].

Melander, Björn. (2013). *Språkpolitik och språkvård*. I: Sundgren, Eva. (red.) *Sociolingvistik*. Stockholm: Liber.

Nordberg, Bengt. (1985). *Det mångskiftande språket*. Lund: Beta grafiska.

Nordberg, Bengt. (2013). *Vad är sociolingvistik?* I: Sundgren, Eva. (red.) *Sociolingvistik*. Stockholm: Liber.

Norrby, Catrin. & Håkansson, Gisela. (2015). *Introduktion till sociolingvistik*. Lund: Studentlitteratur AB.

Sundgren, Eva. (1997). *Kontinuitet och förändring i nutida talspråk. Återbesök i Eskilstuna: Informanter, material samt register över inspelningar*. Uppsala: Reprocentralen HSC.

Sundgren, Eva. (2002). *Återbesök i Eskilstuna. En undersökning av morfologisk variation och förändring i nutida talspråk*. Uppsala: Textgruppen AB.

Sundgren, Eva. (2013) *Språklig variation och förändring*. I: Sundgren, Eva. (red.) *Sociolingvistik*. Stockholm: Liber.

Teinler, Jennie. (2016). *Dialekt där den nästan inte finns. En folklingvistisk studie av dialektens sociala betydelse i ett standardspråksnära område*. Uppsala: Skrifter utgivna av institutionen för nordiska språk, Uppsala universitet.

<http://uu.diva-portal.org/smash/get/diva2:974208/FULLTEXT01.pdf> [2018-12-17].

Trost, Jan. (2012). *Enkätboken*. Lund: Studentlitteratur AB.

8 Bilagor

8.1 Enkät 1

1. Vilket kön identifierar du dig som?*

Välj ett svar

Man

Kvinna

2. Är du född eller har du bott i Eskilstuna sedan 10-års ålder?*

Välj ett svar

Ja

Nej

3. Ålder?*

Välj ett svar

18-30 år

31-45 år

46-60 år

60 < år

4. Anser du att du använder följande uttryck i ditt tal?*

Välj ett eller flera svar

Huse istället för huset

Husena istället för husen

Sjungt istället för sjungit

Vart istället för blev

5. Oavsett om du anser att du använder uttrycken eller inte, var skulle du placera uttrycket på en skala från 1-5? "Huse"

1 stjärna motsvarar mycket fult och 5 stjärnor motsvarar mycket fint

★	★	★	★	★
1	2	3	4	5

6. "Husena"

1 stjärna motsvarar mycket fult och 5 stjärnor motsvarar mycket fint.

★	★	★	★	★
1	2	3	4	5

7. "Sjungi"

1 stjärna motsvarar mycket fult och 5 stjärnor motsvarar mycket fint.

★	★	★	★	★
1	2	3	4	5

8. Vart istället för blev*

1 stjärna motsvarar mycket fult och 5 stjärnor motsvarar mycket fint.

★	★	★	★	★
1	2	3	4	5

8.2 Enkät 2

1. Ålder*

Välj ett svar

16-30 år

31-45 år

46-60 år

60 < år

2. Kön*

Välj ett svar

Man

Kvinna

3. Är du från Eskilstuna?*

Välj ett svar

Ja

Nej

4. Anser du att du talar Eskilstunadialekt? Såsom uttryck som husena, huse, sjungi och vart istället för blev.*

Välj ett svar

Ja

Nej

Vissa av uttrycken

5. Vad tycker du om din egna dialekt? Och uttrycken som husena etc?*

Skriv ditt svar med egna ord nedan

Skriv ett eller flera ord...

500